

॥ ९ ॥ १० ॥ यदृच्छयादैवात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ विभ्रमं द्यूतानर्थेऽप्यर्थबुद्धिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ औपयिकं योग्यं ॥ १५ ॥ मेढीभूतः खलदामस्तंभीभूतः प्रपहेऽनुपहे ॥ १६ ॥ १७ ॥ व्यावृत्य अभिमुखी भूयेत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ विक्रांतयोधिनः विक्रांताश्च युद्धशीलाश्च वज्रसंहननाः वज्रकायाः अतएव दृढाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रद्रवतां गच्छतां ॥ २३ ॥ समरे जेतुमिति पाठेक्षमइत्यध्याहारः ॥ २४ ॥

सुखेनागमनं कञ्चित् भगवन्कुरुजांगलान् ॥ कञ्चित् कुशलिनो वीराभ्रातरः पंचपांडवाः ॥ १ ॥ समये स्थातुमिच्छंतिकञ्चित् च भरतर्षभाः ॥ कञ्चित् कुरूणां सौभ्रात्र मव्युच्छिन्नं भविष्यति ॥ १० ॥ मैत्रेय उवाच तीर्थयात्रामनुक्रामन् प्राप्तोऽस्मि कुरुजांगलान् ॥ यदृच्छया धर्मराजं दृष्ट्वा न्काम्यकेवने ॥ ११ ॥ तं जटाजिनसंवीतं तपोवननिवासिनं ॥ समाजग्मुर्महात्मानं द्रुपुं मुनिगणाः प्रभो ॥ १२ ॥ तत्राश्रौषं महाराज पुत्राणां तव विभ्रमं ॥ अनयं द्यूतरूपेण महाभयमुपस्थितं ॥ १३ ॥ ततो हं त्वामनुप्राप्तः कौरवाणामवेक्षया ॥ सदा त्वभ्यधिकः स्नेहः प्रीतिश्च त्वयि मे प्रभो ॥ १४ ॥ नैतदौपयिकं राजंस्त्वयि भीष्मे च जीवति ॥ यदन्योन्येन ते पुत्राविरोध्यं ते कथंचन ॥ १५ ॥ मेढीभूतः स्वयं राजन्निग्रहे प्रग्रहे भवान् ॥ किमर्थमनयं घोरमुत्पद्यंतमुपेक्षसे ॥ १६ ॥ दस्यूनामिव यदृत्तं सभायां कुरुनंदन ॥ तेन न भ्राजसे राजंस्तपसानां समागमे ॥ १७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो व्यावृत्य राजानं दुर्योधनममर्षणं ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचामैत्रेयो भगवानृषिः ॥ १८ ॥ मैत्रेय उवाच दुर्योधनमहाबाहो निबोध वदतां वर ॥ वचनं मे महाभाग ब्रुवतो यद्वितंतव ॥ १९ ॥ माद्रुहः पांडवान् राजन् कुरुष्व प्रियमात्मनः ॥ पांडवानां कुरूणां च लोकस्य च न र्षभ ॥ २० ॥ ते हि सर्वे नरव्याघ्राः शूरा विक्रांतयोधिनः ॥ सर्वे नागायुतप्राणा वज्रसंहनना दृढाः ॥ २१ ॥ सत्यव्रतधराः सर्वे सर्वे पुरुषमानिनः ॥ हंतारो देवशत्रूणां रक्षसां कामरूपिणां ॥ २२ ॥ हिडिंबवकमुख्यानां किर्मीरस्य च रक्षसः ॥ इतः प्रद्रवतां रात्रौ यः स तेषां महात्मनां ॥ २३ ॥ आवृत्य मार्गं रौद्रात्मा तस्थौ गिरिर्वाचलः ॥ तं भीमः समरश्लाघी बलेन बलिनां वरः ॥ २४ ॥ जघान पशुमारेण व्याघ्रः क्षुद्रमृगं यथा ॥ पश्य दिग्विजये राजन् यथा भीमेन पातितः ॥ २५ ॥ जरासंधो महेष्वासो नागायुतबलौ युधि ॥ संबंधी वासुदेवश्च श्यालाः सर्वे च पार्षताः ॥ २६ ॥ कस्तान्युधिसमासीत जरामरणवान्नरः ॥ तस्य ते शम एवास्तु पांडवैर्भरतर्षभ ॥ २७ ॥ कुरुमेव च नं राजन् मामन्युवशमन्वगाः ॥ वैशंपायन उवाच एवंतु ब्रुवतस्तस्य मैत्रेयस्य विशांपते ॥ २८ ॥ ऊरुंगजकराकारं करेणाभिजघान सः ॥ दुर्योधनः स्मितं कृत्वा चरणेनोद्धिखन्महीं ॥ २९ ॥ न किञ्चिदुक्त्वा दुर्मैधास्तस्थौ किञ्चिदवाङ्मुखः ॥ तमशुश्रूषमाणं तु विलिखं तं वसुंधरां ॥ ३० ॥

पशुमारेण पशुमारणप्रकारेण ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ मन्युवशं क्रोधवशं मेति निषेधार्थो निपातः ननु माङ् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥